

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

FINAL
A6-0012/2007

26.1.2007

RAPORT

privind situația economiei europene: raport preliminar privind orientările
generale de politică economică pentru 2007
[2006/2272(INI)]

Comisia pentru afaceri economice și monetare

Raportor: Udo Bullmann

PR_INI

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	13
PROCEDURĂ	15

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind situația economiei europene: raport preliminar privind orientările generale de politică economică pentru 2007 (2006/2272(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere orientările integrate ale Comisiei pentru creștere și ocuparea forței de muncă (2005-2008)(orientări integrate),
- având în vedere Decizia 2005/600/CE a Consiliului din 12 iulie 2005, privind orientările în materie de politici ocupaționale ale statelor membre¹,
- având în vedere previziunile economice ale Comisiei²,
- având în vedere raportul pe 2006 referitor la economia UE, prezentat de Comisie la 22 noiembrie 2006, intitulat „Dinamica adaptării în zona euro – Experiențe și provocări”,
- având în vedere rapoartele statelor membre, publicate în toamna anului 2006 în cadrul Strategiei de la Lisabona, privind punerea în practică a programelor lor naționale de reformă³,
- având în vedere raportul anual intermediar al Comisiei din 12 decembrie 2006 privind Strategia de la Lisabona,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, intitulată „Sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice în UE” (COM(2006)0574),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Viitorul demografic al Europei – o provocare convertită în oportunitate” (COM(2006)0571),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Centrală Europeană, intitulată „Declarația anuală privind zona euro” (COM(2006) 0392),
- având în vedere rezoluția sa din 26 mai 2005 referitoare la recomandarea Comisiei privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și Comunității în cadrul orientărilor integrate pentru creștere și ocuparea forței de muncă (2005-2008)⁴,
- având în vedere documentul referitor la punctele cheie, elaborat de Președinția Consiliului din ... pentru Consiliul Ecofin în perspectiva Consiliului European din primăvara anului 2007,

---

¹ JO L 205, 6.8.2005, p. 21.

² Toamna 2006, nr. 5/2006.

³ http://ec.europa.eu/growthandjobs/key/nrp2006_en.htm.

⁴ JO C 117 E, 18.5.2006, p. 248.

- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Lisabona din 23-24 martie 2000, a Consiliului European de la Göteborg din 15-16 iunie 2001 și a Consiliului European de la Bruxelles din 22-23 martie 2005,
  - având în vedere articolul 99 alineatul (2) din Tratatul CE,
  - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere Raportul (A6-0011/2007) al Comisiei pentru afaceri economice și monetare,
- A. întrucât orientările integrate constituie un instrument central, conceput pe un termen mediu de trei ani, al politicii economice și ocupaționale a UE; întrucât acest instrument, în versiunea sa pe 2005, care urmează să fie revizuită, ar trebui evaluat cu atenție și dezvoltat în continuare pentru a fi mai bine transpus în practică,
  - B. întrucât orientările integrate, precum și Pactul de stabilitate și de creștere și perspectivele financiare pentru 2007-2013, vor contribui împreună la crearea unei mai mari coerențe a procesului de elaborare a politicilor și la îmbunătățirea guvernanței economice a Uniunii Europene;
  - C. întrucât orientările integrate nu ar trebui considerate simple redenumiri ale politicilor existente, ci sunt menite să devină un pachet de politici cu adevărat integrate, care să cuprindă și să reunească dimensiuni macroeconomice, microeconomice și ocupaționale;
  - D. întrucât orientările integrate constituie un element esențial al Strategiei de la Lisabona și, dat fiind rolul lor de instrument central de punere în practică a acesteia, ar trebui ca, printr-un mix politic echilibrat, să urmărească introducerea unor reforme în materie de economie, ocuparea forței de muncă, mediu și asigurări sociale care să se potențeze reciproc;
  - E. întrucât creșterea economică nu este un scop în sine, ci face parte dintr-o abordare integrată care urmărește asigurarea bunăstării și a nivelului de trai al cetățenilor; întrucât obiectivul de realizare a unei creșteri durabile trebuie să se bazeze pe o politică în domeniul economiei, siguranței sociale, ocupării forței de muncă, mediului și bugetului suficient de responsabilă față de generațiile viitoare ;

Profitând de revirimentul înregistrat în economie și de creșterea gradului de ocupare a forței de muncă în Uniunea Europeană

1. **constată că**, după șase ani de creștere economică ne semnificativă, stagnare sau chiar recesiune în multe state membre, economia europeană înregistrează rezultate mai bune, cu o rată a creșterii care o depășește pe cea din anii precedenți, adică o rată a creșterii în Uniunea Europeană de 2,8 % și în zona euro de 2,6 % din PIB în 2006, care scade totuși la 2,4 % în Uniunea Europeană și la 2,1 % în zona euro în 2007; se pune întrebarea în ce măsură creșterea europeană ar putea fi ciclică și accentuează necesitatea majorării potențialului de creștere al Europei, astfel încât acesta să poată crea locuri de muncă;
2. subliniază că există discrepanțe mari între ratele de creștere ale țărilor luate fiecare în

parte și își exprimă preocuparea față de rata de creștere relativ scăzută dintr-un număr de state membre mari ale Uniunii Europene, lucru care se datorează în primul rând cererii interne stagnante; observă, în acest context, rata medie de creștere ridicată de care se bucură țările scandinave, însoțită de o recentă reducere substanțială a șomajului;

3. subliniază progresele înregistrate în finanțele publice, constând în reducerea deficitului mediu bugetar pe 2006 la 2% din PIB; se așteaptă la îmbunătățirea în continuare a situației finanțelor publice, care să nu reflecte exclusiv anumiți factori ciclici;
4. salută evoluția pozitivă a pieței forței de muncă, în care rata anuală de creștere a productivității muncii s-a dublat, de la 0,6 la 1,2 %, iar șomajul a scăzut la 8 % în ambele domenii în 2006, precum și previziunile privind rata șomajului, de 7,3 % în UE și de 7,4 % în zona euro până în 2008, creșterea cu aproximativ 1,4% a ratei de ocupare a forței de muncă, reprezentând 2,9 milioane de noi locuri de muncă în 2006, cu perspectiva creării de alte 7 milioane noi locuri de muncă în perioada 2007-2008, ceea ce ar reprezenta o creștere a ratei de ocupare a forței de muncă de la 63,7% în 2005 la 65,5% până în 2008; observă totuși că ratele șomajului, în special în rândurile femeilor, sunt, încă, ridicate și departe de a îndeplini obiectivele de la Lisabona; în consecință, îndeamnă la noi eforturi pentru crearea unei piețe europene a muncii eficiente și cuprinzătoare, care să combine flexibilitatea cu siguranța, capabilă să atingă o rată semnificativ mai ridicată de participare; în acest context, subliniază că se impune elaborarea reformelor necesare și punerea lor în practică printr-o colaborare cât mai bună cu partenerii sociali;
5. este preocupat de nivelul ridicat constant al sărăciei în Uniunea Europeană, care, după o scădere de la 17% la 15% la jumătatea anilor 1990, a crescut la 17% în 2005; în acest context, consideră că este inacceptabil ca, în UE-27, aproximativ 80 de milioane de oameni să aibă un venit situat sub 60% din venitul mediu egalizat național;
6. subliniază că, în 2006, Uniunea Europeană și-a consolidat rolul de lider mondial în ceea ce privește exporturile, creșterea acestora fiind de 8,5 %, dar că surplusul de exporturi nu reprezintă decât aproximativ 0,3 puncte procentuale din creșterea actuală a PIB din zona euro și subliniază factorul de risc pe care îl implică o rată mare de schimb euro/dolar; subliniază că revirimentul economic actual se bazează cu preponderență pe o cerere internă în creștere, iar acest lucru se datorează în mare măsură investițiilor pe termen scurt; subliniază faptul că problema fundamentală cu care s-a confruntat economia europeană în ultima decadă a fost cererea internă insuficientă, care se datorează lipsei de încredere cauzate de șomaj; își exprimă preocuparea față de posibilitatea obținerii unei creșteri continue a investițiilor și a cheltuielilor de consum, împreună cu o îmbunătățire durabilă a situației de pe piața muncii, pentru a asigura că revirimentul, în esență ciclic, se va transforma într-o relansare structurală;
7. consideră că economia europeană a fost consolidată de realizările fundamentale în privința UEM și a pieței unice; lansează un apel pentru finalizarea pieței interne, în special în ceea ce privește serviciile financiare și sectorul energetic, prin punerea în practică rapidă și integrală a directivelor privind electricitatea și gazul; în consecință, subliniază importanța investițiilor în infrastructură, necesare pentru atingerea acestui obiectiv; așteaptă noi stimuli de natură economică din partea unei piețe europene a serviciilor care să garanteze accesul liber și nediscriminatoriu pentru prestatorii de servicii, precum și respectarea

normelor de protecție a muncii și asigurări sociale la locul de prestare a serviciilor; din perspectiva ultimelor extinderi, îndeamnă statele membre să mențină o piață a muncii deschisă și liberă, care să susțină creșterea economică;

8. relevă că tendința ascendentă manifestată de potențialul de creștere economică în Uniunea Europeană ar putea fi permanentizată, în cadrul Strategiei de la Lisabona, prin aplicarea din mers a unor reforme echilibrate, inclusiv prin măsuri de consolidare a inovațiilor, progresului tehnologic și acumulării de capital uman, care să îndeparteze obstacolele ce continuă să afecteze funcționarea pieței interne și prin crearea, în statele membre ale Uniunii Europene, a unui mediu de afaceri mai prielnic;
9. pe fondul declinului previzibil al creșterii economice a Statelor Unite și, astfel, al comerțului mondial, atrage atenția asupra riscului mărit de șocuri externe, precum compensarea bruscă a dezechilibrelor globale, cu efecte masive asupra cursurilor de schimb și a piețelor financiare precum și, în contextul unei posibile creșteri în continuare a prețului petrolului, asupra necesității de a sprijini și consolida revirimentul economic printr-o politică economică vizând îmbunătățirea eficienței pe piața bunurilor, serviciilor, muncii și capitalurilor, care să promoveze creșterea și care să se axeze, în egală măsură, asupra exporturilor și asupra cererii interne;
10. este preocupat față de o rată de schimb a monedei euro care ar putea dăuna competitivității Europei, în comparație cu Statele Unite; se așteaptă ca BCE să monitorizeze îndeaproape dezvoltarea și să ia măsuri corespunzătoare pentru a apăra interesele economice ale Europei în sistemul financiar internațional;

Încurajând statele membre să obțină rezultate care să devină adevărate puncte de referință

11. constată că evoluția reală a economiei Uniunii Europene se caracterizează prin divergențe mai vechi și mai noi, ratele de creștere cele mai mici înregistrându-se în Portugalia (1,2 % din PIB) și Italia (1,7 %), iar cele mai mari, în UE-15, în Spania (3,8 %), Grecia (3,8 %) și, în special, în Suedia (4 %), Finlanda (4,9 %) și Luxemburg (5,5 %); remarcă faptul că, în noile state membre, se înregistrează rate de creștere deosebit de ridicate: 6,7 % în Slovacia, 7,8 % în Lituania, 10,5 % în Estonia și 11 % în Letonia; ; subliniază că aceste divergențe reflectă, de asemenea, diferențe structurale importante, politici economice interne și structuri demografice diferite, precum și efecte asimetrice ale politicilor comune, ceea ce reprezintă tot atâtea riscuri subiacente pentru coeziunea internă a Uniunii Europene; în consecință, subliniază necesitatea aplicării unor politici care să consolideze coeziunea economică, stimulând astfel piața internă și uniunea monetară;
12. subliniază că, în ceea ce privește eforturile de modernizare și performanțele economice, țările care au înregistrat cele mai mari succese au fost acelea care au combinat reformele structurale de perspectivă, bine echilibrate, cu investiții peste medie în transporturi, tehnologia informației, cercetare și dezvoltare, inovații, educație, învățare continuă, structuri asistențiale și consolidarea, prin modernizare, a rețelelor sociale; constată că aceleași state membre au, în cea mai mare parte, o administrație deosebit de eficientă și transparentă, un mediu antreprenorial novator, excedente bugetare, o datorie publică sub medie și un regim de înaltă calitate al cheltuielilor publice, prezentând totodată indicii conform cărora contribuția progresului tehnic la creșterea națională este aproape de două ori mai mare decât media UE; concluzionează că politicile respectivelor țări, vizând o

creștere a gradului de ocupare a forței de muncă, inclusiv a femeilor și persoanelor mai vârstnice, vor permite Uniunii Europene să abordeze cu mai multă încredere provocările actuale, ca și pe cele din viitor, cum ar fi îmbătrânirea populației și intensificarea climatului concurențial ca rezultat al globalizării;

13. subliniază, în acest sens, că țările cu cele mai mari succese în ceea ce privește strategiile de modernizare economică și socială pot servi și drept modele de aplicare cu succes a Strategiei de la Lisabona și încurajează celelalte state membre să le urmeze exemplul, chiar dacă măsurile de aplicare a Strategiei de la Lisabona trebuie elaborate în funcție de situația fiecărui stat membru și trebuie să rămână de resortul acestora din urmă;
14. constată, în legătură cu programele naționale de reformă din statele membre, că, în ansamblu, există indicii ale unei mai mari armonizări și ale unei reînnoite voințe de a direcționa aceste politici spre obiective agreate la nivel european; subliniază totuși că statele membre au pornit din puncte diferite, iar conținutul, ritmul și intensitatea reformelor variază în mod considerabil de la un domeniu politic la altul; este de părere că reformele răspund doar într-o măsură limitată actualei situații economice și ocupaționale și că, în numeroase cazuri, obiective centrale, cum sunt inovațiile, crearea de locuri de muncă, aprovizionarea cu energie, sustenabilitatea ecologică și eficientizarea procesului de legiferare nu sunt incorporate satisfăcător în agenda integrată de reformă;; regretă faptul că și în domeniile creșterii ocupării forței de muncă și al politicii active de pe piața muncii progresele și eforturile de reformă sunt mult mai lente decât în alte domenii; salută totodată eforturile de ridicare a gradului de responsabilitate la nivel național și regional („ownership”), precum și implicarea parlamentelor și a partenerilor sociali și lansează un apel pentru intensificarea în continuare a acestor eforturi;

Consolidarea potențialului – extinderea arilor de succes: ce mai rămâne de făcut

15. invită statele membre să profite de noua situație economică și de marja de manevră pe care o oferă pentru a promova o formă de creștere economică mai sustenabilă și mai strict orientată spre obiective calitative; subliniază că un mediu macro-economic sănătos și stabil necesită finanțe publice de o calitate superioară, cu bugete mai bine consolidate, precum și o politică inteligentă de investiții publice și private care să ofere o infrastructură de perspectivă și să deschidă încă de pe acum piețele viitorului;
16. subliniază că, pentru a beneficia pe deplin de potențialul pieței interne și pentru a consolida poziția Europei pe piața mondială, se impune o atenuare a tendințelor protecționiste și anti-concurențiale actuale;
17. subliniază funcția pe care o joacă IMM-urile în procesul de creare a locurilor de muncă și, în consecință, necesitatea de a institui un climat favorabil pentru acestea, printr-o fiscalitate mai redusă, o simplificare a reglementărilor și îndatoririlor administrative, un acces mai facil la finanțare, îmbunătățirea situației lor în termeni de cheltuieli de regie pentru energie, transport, comunicații și servicii, un acces mai facil al IMM-urilor la tehnologiile din domeniul informației și comunicațiilor, și prin majorarea investițiilor în cercetare și inovații;
18. subliniază importanța pentru economia europeană atât a unui nivel concurențial de excepție, cât și a necesității de a susține potențialul de cerere și se așteaptă ca cei implicați

în politica economică să depună eforturi suplimentare pentru obținerea unei rate mai mari de creștere pe termen lung, în condiții de stabilitate economică și dezvoltare sustenabilă, inclusiv printr-o coordonare eficientă a politicilor economice;

19. subliniază, în acest context, importanța educației, în special a învățământului superior, pentru consolidarea potențialului viitor de creștere și pentru ridicarea nivelului în materie de aptitudini, mobilitate și adaptabilitate al cetățenilor europeni; invită statele membre să își intensifice eforturile care vizează să facă sistemele europene de educație mai atractive, mai accesibile și mai competitive;
20. reamintește că realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona necesită resurse financiare suficiente de la bugetul comunitar; deplânge, în acest context, insuficiența resurselor financiare alocate realizării obiectivelor amintite;
21. opinează că o abordare concomitentă și coordonată de către statele membre a cheltuielilor asociate creșterii, stimularea investițiilor private și inițiativele comune în domeniul cooperării dintre sectoarele public și privat poate produce efecte sinergice substanțiale, îmbunătățind capacitatea Europei de a face față provocărilor actuale din sfera științei și a cercetării, a transporturilor și comunicațiilor, a energiei și a sustenabilității ambientale și contribuind la o alocare eficientă a resurselor pe tot cuprinsul Europei; constată, în acest sens, importanța unui cadru fiscal coordonat, care să includă un regim de impozitare a favorabil IMM-urilor și orientat spre crearea de locuri de muncă; consideră că statele membre ar trebui să-și eficientizeze regimul fiscal și normele care reglementează sarcinile sociale în scopul facilitării creării de noi locuri de muncă, în special pentru unele grupuri sociale specifice, cum sunt femeile, persoanele rămase fără ocupație pe perioade îndelungate și persoanele vârstnice; consideră că un regim de impozitare competitiv ar trebui să încurajeze constituirea de noi societăți fără a submina capacitatea de finanțare la nivel național și să mute povara fiscală de pe impozitarea muncii pe impozitarea ambientală, inclusiv prin măsuri de stimulare a activităților de cercetare și dezvoltare și a utilizării resurselor regenerabile;
22. solicită încă o dată, în vederea viitoarei revizii a cadrului financiar, adaptarea în continuare a bugetului UE, în lumina obiectivelor de la Lisabona, și, în felul acesta, sprijinirea aplicării integrale a Strategiei de la Lisabona în ansamblu;
23. recunoaște că s-au înregistrat mari progrese în ceea ce privește reorientarea ajutoarelor de stat către obiective orizontale; încurajează statele membre să continue această tendință, aliniind într-o măsură sporită ajutoarele de stat cu obiectivele Strategiei de la Lisabona, și anume ocuparea forței de muncă, inovațiile și sustenabilitatea;
24. subliniază necesitatea ca, în viitor, competitivitatea economiilor europene să fie încă mai pronunțat orientată către un proces economic inteligent și sustenabil, însoțit de o utilizare mai eficientă a resurselor; în această privință, recomandă, în special, ca la nivel național să fie luate în considerație următoarele măsuri, menite să servească nu numai modernizării economiei, dezvoltării noilor tehnologii și consolidării competitivității, ci și compatibilității ambientale și deschiderii unor noi domenii de activitate:

(a) *în domeniile cercetării și dezvoltării*

- stimulente pentru extinderea activităților private de cercetare și dezvoltare,
- stimularea investițiilor publice în cadrul cercetării și dezvoltării, în special de tipul parteneriatului public – privat,
- promovarea rețelelor și a cooperării dintre universități, institutele de cercetare și întreprinderi,
- promovarea centrelor naționale sau regionale de coordonare în domeniul cercetării și dezvoltării,
- promovarea inovațiilor și a noilor tehnologii în sectorul IMM-urilor și al micilor prestatori de servicii, în special printr-un acces îmbunătățit la toate sursele de capital, în special la capitalul de risc; și
- promovarea formării și a perfecționării în beneficiul unei politici ocupaționale active în domeniul tehnologiilor moderne;

(b) *în domeniile energiei și mediului*

- aplicarea directivelor privind electricitatea și gazul, în beneficiul unei piețe europene a energiei corecte, competitive, funcționale și nediscriminatorii,
- asigurarea rezervelor de energie pentru economiile europene, prin diversificarea surselor și a rutelor de tranzit ale importurilor de energie,
- stimulente fiscale, stimulente acordate pentru rezultatele obținute și investiții pentru promovarea măsurilor de eficientizare energetică, inclusiv atingerea obiectivelor privind economia de energie,
- stimulente fiscale, stimulente pentru rezultatele obținute și investiții pentru promovarea energiilor regenerabile și a tehnologiilor și inovațiilor eficiente din punct de vedere ambiental,
- asigurarea independenței autorităților naționale de reglementare și coordonarea lor la nivel comunitar,
- dezvoltarea producției de energie la nivel regional și punerea în rețea a unităților,
- ridicarea gradului de transparență de pe piața energetică și separarea clară a producției, a distribuției și a comercializării energiei („separare”) și
- impunerea cu strictețe sporită a „certificatelor de mediu”;

25. consideră că, într-o economie aflată în rapidă schimbare, oferirea unor noi șanse și oportunități de muncă în toate sectoarele societății este prioritară subliniază că membrii cei mai vulnerabili ai societății sunt, în acest context, expuși celor mai mari riscuri, din care cauză promovarea „integrării active” și, în general, crearea de noi locuri de muncă, mai bune, ar trebui considerate prioritare; subliniază, de asemenea, necesitatea de a compensa noile cerințe privind flexibilitatea și disponibilitatea muncitorilor de a se recalifica prin noi oportunități de angajare și prin garantarea unor noi forme de siguranță („flexicuritate”), inclusiv pentru a facilita o mai bună conciliere a vieții private cu cea profesională; solicită, în acest sens, o îmbunătățire a oportunităților de participare și a accesului pe piața muncii pentru femei, persoanele în vârstă, tineri, șomerii pe termen lung

și imigranți, pentru care măsurile de mai jos ar trebui, printre altele, aplicate mai ferm la nivel național, în domeniile ocupării forței de muncă și educației:

- garanția că, în termen de șase luni de la terminarea studiilor, fiecare absolvent poate conta pe un loc de muncă, o formare sau alte măsuri echivalente,
- instituirea dreptului legal la reconversie și la învățare continuă,
- stimulente și investiții pentru promovarea formării, reconversiei și învățării continue, precum și a unor modele de succes pentru concilierea vieții familiale cu cea profesională și a educației cu formarea,
- promovarea unor modele flexibile de tranziție voluntară de la vârsta activă la cea de pensionare, inclusiv pentru facilitarea accesului tinerilor la piața muncii;
- promovarea unei formări de bază și asigurarea cedării companiilor existente pe motive de vârstă,
- reducerea în mai mare măsură a poverii fiscale și a contribuțiilor sociale, în ansamblu, la care sunt supuse veniturile mici și medii,
- asigurarea calificării și a primei angajări pentru tineri prin inițiative publice și private corespunzătoare;
- servicii de calitate de îngrijire a copiilor, disponibile în mai mare măsură și la prețuri mai accesibile,
- garantarea constituirii noilor societăți în cel mult o săptămână, inclusiv cu costuri administrative și de constituire mici,
- includerea educației antreprenoriale în programele de învățământ;
- garantarea unei politici adecvate în materie de imigrare legală, în conformitate cu propunerea de instituire a unui sistem de carte verde europeană,

26. relevă că, în interesul stabilității macro-economice, creșterea productivității trebuie să fie dublată de o distribuție mai echitabilă a roadelor creșterii și de o consolidare a coeziunii sociale; atrage atenția, în acest sens, că cererile de majorare a veniturilor trebuie să țină pasul cu creșterea pe termen mediu a productivității, subliniază necesitatea urgentă de a consolida o cultură bazată pe stimulente și implicare ca element constitutiv al conceptelor de guvernare antreprenorială și responsabilitate socială a întreprinderilor,

27. subliniază nevoia unei cooperări intense și structurate în Uniunea Europeană, în special în zona euro, pentru consolidarea guvernării și a procesului de integrare europeană, acesta fiind singurul mod de a face față provocărilor economice mondiale; invită, în consecință, Consiliul și Comisia să asigure că declarația anuală privind zona euro va oferi o gamă de instrumente mai concrete, care să permită stabilirea unui dialog mai detaliat între diferitele organisme comunitare implicate în consolidarea guvernării economice a Uniunii Europene; opinează, totodată, că Eurogrupul ar trebui ca, la elaborarea și punerea în practică a planurilor bugetare naționale, să se concentreze pentru a asigura o mai bună echilibrare și armonizare a acestora, atât în privința conținutului, cât și a calendarului, fapt care ar contribui, în mare măsură, la finalizarea unei agende de reforme în materie de

politică economică; propune, în cadrul unei cooperări mai intense și structurate în zona euro, să fie invitate și alte formațiuni interesate ale Consiliului, care să participe la o astfel de cooperare;

Promovarea reformelor instituționale necesare

28. salută noua manieră în care Comisia abordează măsurile ce se impun în urma evaluării programelor de reformă naționale, propunând fiecărui stat membru recomandări orientative specifice și îndeamnă Consiliul să aprobe aceste recomandări; subliniază, în acest context, nevoia imperativă de abordare într-o manieră mai pronunțat sinergică a orientărilor integrate, care trebuie să se reflecte în politicile de reformă naționale; solicită din nou un schimb transparent al celor mai bune practici, precum și publicarea de către Comisie a unui clasament anual al țărilor cu cele mai bune și, respectiv, cele mai slabe rezultate în aplicarea reformelor, pentru a putea trage învățăminte atât din succese, cât și din eșecuri; relevă, totuși, în acest sens, că este nevoie de un număr suficient de indicatori integrați pentru a acoperi toate domeniile politice ale Strategiei de la Lisabona;
29. deplânge faptul că Strategia de la Lisabona se regăsește încă în mică măsură în politicile naționale ale multor state membre ale Uniunii Europene; opinează că mobilizarea tuturor agenților economici este esențială pentru aplicare ei eficientă; în particular, consideră că o implicare mai activă a partenerilor sociali, a parlamentelor naționale și a societății civile va spori vizibilitatea Strategiei de la Lisabona și calitatea dezbaterilor publice privind reformele economice, va crește responsabilitatea și va sensibiliza în mai mare măsură publicul cu privire la nevoia de a coordona îndeaproape politicile economice, pentru a putea răspunde principalelor provocări ale procesului de globalizare aflat în desfășurare și pentru a adopta o poziție colectivă în vederea îmbunătățirii guvernantei economice în interiorul Uniunii Europene; îndeamnă statele membre să pună cu hotărâre în practică, ca și cum le-ar aparține, orientările integrate și programele naționale de reformă, implicând în mai mare măsură parlamentele naționale și ceilalți actanți interesați, cum ar fi partenerii sociali, și solicită revizuirea sistematică a pertinentei programelor naționale de reformă conform principiului „bancului de probă” („benchmark”), inclusiv printr-o mai largă consultare în acele state membre în care nu constituie o practică normală; se așteaptă ca prioritățile programelor naționale de reformă să se reflecte în mai mare măsură în calendarul, dar și în cuprinsul deciziilor privind bugetele naționale;
30. salută consolidarea și integrarea orientărilor privind măsurile de politică economică, structurală și ocupațională; reia, în acest sens, ideea că orientările privind politica economică și structurală trebuie să primească același statut legislativ ca și orientările privind măsurile de politică ocupațională și că trebuie întocmit un acord interinstituțional care să clarifice participarea Parlamentului European în acest context;
31. speră, din perspectiva viitoarelor activități de revizuire a orientărilor integrate, să asiste la un proces comun de reflecție al organismelor comunitare interesate și propune constituirea unui grup de lucru interinstituțional, după Consiliul European din primăvara lui 2007; recomandă ca subiecte de discuție și reflecție următoarele aspecte privind îmbunătățirea punerii în practică a agendei de reformă a UE:
  - prezentarea unei analize detaliate a reformelor structurale și a impactului lor direct asupra productivității, gradului de ocupare și cererii de pe piața internă, din

perspectiva revizuirii orientărilor integrate;

- elaborarea unor orientări integrate mai clare și mai precise, concomitent cu extinderea gamei domeniilor care trebuie acoperite de reformă; de exemplu, o agenda globală de reformă favorizând o politică mai activă în materie de sustenabilitate ecologică, care să nu se limiteze la politica energetică, și o politică mult mai hotărâtă de promovare a învățării continue;
  - elaborarea și standardizarea, în mai mare măsură, a unei structuri de raportare în cadrul programelor naționale de reformă, fără a aduce, prin aceasta, atingere dreptului statelor membre de a-și fixa priorități naționale în materie de reformă;
  - elaborarea unor orientări și sisteme de referință pentru consultările de la nivel național, incluzând recomandări privind implicarea și participarea activă a parlamentelor naționale atât la întocmirea, cât și la revizuirea programelor naționale de reformă;
  - dezvoltarea și schimbul de strategii eficiente în domeniul informației și comunicațiilor;
  - creșterea eficienței agendei de reformă a UE, prin integrarea, în termeni de conținut și calendar, a instrumentelor de politică economică aplicate încă separat, cu scopul de a ajunge la o „strategie de creștere inteligentă” care să concentreze și mai mult activitatea de raportare și evaluare în cadrul programelor naționale de reformă integrând, totodată, programele de convergență și stabilitate națională și inițiative sistematice de aplicare a principiului sustenabilității ecologice;
32. deplânge, din nou, faptul că Parlamentul, Consiliul și Comisia nu au căzut de acord asupra unui calendar și a unui cod de conduită clare, în măsură să garanteze o cooperare adecvată și implicarea pe deplin a celor trei instituții ale UE interesate ca orientările integrate să continue să fie utilizate ca instrumente – cheie ale Strategiei de la Lisabona; invită, în acest sens, Consiliul și Comisia să formuleze propuneri privind cooperarea strânsă dintre cele trei instituții UE în perspectiva iminentei revizuirii a orientărilor integrate;

0

0

0

33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Debates on the broad guidelines for economic policy have by now become a tradition in Parliament. That tradition is as old as the list of recommendations that the Council, Commission and Member States have not accepted. The very fact that Parliament has to draw attention again and again to this failure of cooperation is reason enough for producing a new report, although the Commission and the Council have decided to leave the Integrated Guidelines for Growth and Employment for the period 2005-2008, submitted last year, unchanged. But the main focus of this report is not on an examination of the current guidelines but rather of their implementation by the Member States, in view of what is in many respects a new economic situation. In addition the first proposals can be made for the forthcoming review of the guidelines in the coming year.

Since our last report on the economic policy guidelines for 2006, drawn up by José Manuel García-Margallo y Marfil, there have been decisive changes in Europe. For the first time after six years of low growth, stagnation or even recession in many Member States, the European economy is in a clear upswing. Growth has risen in the EU to 2.8 % and in the euro area to 2.6. % of GDP. Forecasts up to 2008 predict that growth will remain robust at 2.4 % and 2.1 % respectively. Meanwhile the situation of public finance has improved and the average budgetary deficit for 2006 has fallen to 2 % of GDP.

This positive development is also reflected in the employment market. The growth of labour productivity has doubled and unemployment has fallen to 8 %. A further fall in unemployment is expected for 2008, to 7.3 % in the EU and 7.4 % in the euro area. In 2006, 2.9 million new jobs were created, representing employment growth of 1.4 %. By 2008 a further seven million jobs could be created, increasing the employment rate to 65.5 %.

In the rapporteur's view these positive trends now need to be put to good use. It does not seem certain to him that the positive figures are not just signs of cyclical movement. Nor do the Commission's initial assessments of the National Reform Programmes permit any conclusions to be drawn about the contribution made by national reform efforts. The various activities of the Member States are at present listed here without having been subject to any detailed evaluation as to possible connections between cause and effect. In view of the patchy data situation it seems to the rapporteur essential that the Commission should step up its evaluation work and provide the public more rapidly relevant data.

Against this background of empirically established data the rapporteur sees it as significant that while the present upswing is accompanied by a further rise in EU export success (up 8.5 % in 2006), the recently improved export performance only accounts for a small proportion of the recovery (only 0.3 percentage points of the current 2.6 % upswing in the euro area).

Rather than exports he considers stabilisation of the short-term investment trend in the internal market to be of crucial importance. To make a structural upward trend out of what is predominantly a cyclical event, consumer demand needs in his view to be maintained at a high level and the employment market needs to see clear improvements, to carry the upswing in the longer term.

The rapporteur sees the common currency and the single internal market as outstanding achievements that are strengthening the European economy. He calls for rapid implementation of the policy for a single European energy market and expects further stimuli from discrimination-free access to the service markets, provided that employment and social law standards are not undermined by an asymmetrical legal situation at the point of service provision.

As a matter of principle, however, he also calls for a determined modernisation policy under the Lisbon Strategy guidelines, to enable the Member States to underpin the recovery. He regards a policy of better coordination on economic policy as just as essential as it is promising and calls for more commitment in this regard, for the euro area as well as for the whole European Union. By stepping up their cooperation the Member States ought also to succeed in preparing their economies for future challenges, for which the rapporteur regards resource efficiency and ecological sustainability as the decisive criteria.

To turn a pre-eminently cyclical upswing into a sustained structural improvement in economic growth in Europe, the rapporteur sees the Member States facing a task to which they can only do justice by a consistent approach and greater cooperation. But the European Parliament must in his view play a more active role in determining economic policy, so as to provide the Member States with assistance in implementing agreements that have been jointly concluded. The European Parliament is, as the only European Union body directly elected by its citizens, the appropriate forum for assessing and analysing the strategies and measures that the Member States are taking to improve economic policy coordination and implement the Lisbon guidelines. In view of the drafting in 2007 and ensuing assessment of the new Integrated Guidelines, this must also be reflected in appropriate entitlement to institutional participation.

PROCEDURĂ

Titlu	Situția economiei europene: raport preliminar privind orientările generale de politică economică pentru 2007		
	2006/2272(INI)		
Comisia competentă în fond Data anunțului în plen	ECON 29.11.2006		
Comisia (comisiile) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	EMPL 29.11.2006	ITRE 29.11.2006	
Avize care nu au fost emise Data deciziei	EMPL 13.12.2006	ITRE 28.11.2006	
Cooperare consolidată Data anunțului în plen			
Raportor(i) Data numirii	Udo Bullmann 25.9.2006		
Raportor(i) substituit (substituiți)			
Examinare în comisie	23.10.2006	19.12.2006	23.1.2007
Data adoptării	24.1.2007		
Rezultatul votului final	+ 34	- 0	0 1
Membri titulari prezenți la votul final	Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, David Casa, Corina Crețu, Philip Dimitrov Dimitrov, Jan Christian Ehler, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Robert Goebbels, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Guntars Krasts, Andrea Losco, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Sahra Wagenknecht.		
Membri supleanți prezenți la votul final	Mia De Vits, Ján Hudacký, Thomas Mann, Giovanni Pittella, Poul Nyrup Rasmussen.		
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final			
Data depunerii	26.1.2007		
Observații (date disponibile într-o singură limbă)			